

Synnyntäisen pahuuteni ja heikkouteni tähden minun on tähän päivään saakka ollut mahdotonta täyttää Jumalan vaatimuksia.

Jos en saa uskoa, että Kristuksen tähden Jumala antaa minulle anteeksi nämä jokapäiväiset, kurjat epäonnistumiseni, niin minulle käy huonosti ja joudun epätoivoon.

Niin en kuitenkaan tee. En ripusta itseäni puuhun Juudaksen tavoin.

Minä ripustaudun sen sijaan Kristuksen kaulaan tai takerrun hänen jalkoihinsa syntisen naisen tavoin. Vaikka olisin häntäkin huonompi, pidän Herrastani kiinni.

Silloin HÄN sanoo Isälle:

Tämän ”riipuksen” on myös päästävä läpi. Se on kylläkin rikkonut kaikkia käskyjäsi vastaan eikä ole pitänyt yhtäkään. Mutta Isä, hän ripustautuu minuun. Muista, että kuolin myös hänen puolestaan. Anna hänen pujahtaa sisälle.

Tämä olkoon uskoni.

Martin Luther